Bir Damla, Bir Işık, Bir Ders

Uyandığında gün doğmuştu bile. Güneş parıl parıl parlıyordu fakat o nedense ışığı açtı ve telefona bakmaya başladı.

Sevgili Okur,

Zaten hava aydınlıktı! Buna ne gerek vardı? Neyse, biz devam edelim.

1,5 saat telefona baktıktan sonra ışığı açık bırakıp lavaboya gitti. Suyu açtı, ellerini ıslattı. Musluğu kapatmadan ellerini köpürttü ve duruladı. Evet, doğru bildiniz! Tabii ki musluğu açık bıraktı. Odasına girdiğinde ışık kapalıydı. O ise ışığı açtı ve yeniden yerine kuruldu. Daha sonra dişlerini fırçalaması gerektiğini hatırladı. Işığı kapatmadı. Dişlerini fırçalamak için lavaboya gitti. Nasıl olduysa musluk kapalıydı.

Tamam, burada bir duralım. Kim bu ışığı ve suyu kapatıyordu? Amacı neydi? Bunu yapan kişi kardeşi Nehir'di. Nehir'i çok severim. Bunu yapma nedeni ise kaynaklarımızın korunması gerektiğini bilmesiydi. Ablasının sorumsuzluğunu bilen Nehir onun arkasını toplayıp duruyordu. Artık bu iş onu yormaya başlamıştı. O arkasını topladıkça ablası daha da sorumsuzlaşıyordu. Ablasına bir ders vermesi gerektiğini düşündü fakat önce ona bazı sorular sormalıydı. Belki bu, ablasını uyandırırdı.

-Ablacığım, sana bir şey sorabilir miyim?

-Tabii, ne oldu?

-Şey, sen neden ışığı ve musluğu açık bırakıyorsun?

-Ben mi? Zaten bunlar sonsuz, bedava ve ben açtığımda biri onları kapatıyor.

-Ben kapatıyorum ve bundan sıkıldım. Sonsuz falan da değiller! Bedava da değiller! Bu yaptığın iklimi olumsuz etkiliyor! Neden hiç anlamıyorsun?

-Biliyor musun? Aslında anlıyorum. Artık arkamı toplama.

-Anlaştık ama eğer sözüne uymazsan sana bunun neden önemli olduğunu anlatmak için ne gerekirse yapacağım.

-Tamam ama buna ihtiyacın olmayacak."

Sevgili Okur,

Sadece 2,5 gün sözüne uyduktan sonra özüne geri döndü. Nehir, artık ona bir ders vermesi gerektiğine karar verdi. Ertesi gün ilk iş annesi ve babasıyla konuştu. Ona elektriksiz ve susuz bir hayat gösterip sorumsuzluğuna son vereceklerdi.

Anne ve babası evdeki şalterleri ve su vanasını kapatıp elektriklerin ve suyun kesildiğini söyleyeceklerdi. Sadece damacanadaki içme suyunun ve iki kova suyun olduğunu söyleyip onun bu kaynakları daha verimli kullanmasını sağlayacaklardı. Bu deney ona Güneş diye bir yıldızın olduğunu hatırlatacaktı. Eyvah, size o kızın ismini söylemeyi unuttum! O kız Melis.

Melis uyandığında ışığı açmaya yeltendi ama ışık açılmıyordu. Annesine seslendi:

-Anne, ışık açılmıyor.

-Normal, elektrikler kesildi. Eğer perdeyi açarsan gün ışığı alabilirsin.

Melis oflaya puflaya perdeyi açtı. Biraz güneş ışığı aldıktan sonra yüzünü yıkamak için lavaboya gitti. Suyu açamayınca bu sefer babasına seslendi:

-Baba, suyu açamıyorum.

-Evet, elektrikle beraber sular da kesildi. Sadece iki kova su ve bir damacana kadar içme suyumuz var. Dikkatli kullan. Söylediklerine göre uzun süre gelmeyecekmiş.

-Tamam baba, dikkatli kullanacağım.

Fakat bizim Melis'i tanıyorsunuz. "Dikkatli kullanacağım." demesine rağmen sadece bir kere sözüne uygun davrandı. Ancak Nehir hatırlatınca yapması gerekeni hatırlıyordu. Neyse ki Nehir'in aklına ona minik hatırlatmalar koyma fikri geldi. Artık onlara baktığında yapması gerekeni hatırlıyordu. Bir hafta sonra bu şakaya son verme kararı aldılar çünkü Melis artık o notlar sayesinde ne yapması gerektiğini hatırlıyordu. O gün uyandığında ışığı açmaya yeltenmedi bile! Perdeyi açtı ve mutlu bir şekilde ailesine kahvaltıyı hazırlamasına yardım etti.

Kahvaltıdan sonra ellerini yıkamak için lavaboya gitti. Ellerini yıkadıktan sonra tam çıkıyordu ki kapıdaki notu fark etti. "Musluğu unutma!" yazıyordu. Hızlıca musluğu kapattı ve ders çalışmaya başladı.

Bunu gören Nehir hem mutlu olmuş hem de duygulanmıştı. O günün sonunda Nehir ablasına içtenlikle bakıp teşekkür etti. Melis ise ne demek istediğini anlamamıştı. Nehir ise "Her şey için." dedi.

Defne Karaağaç